

Това също-то, но само подъ други думи, казва и г. Еме-Мартенъ: »Впечатления-та, които човекъ придобива още въ само-то си детинство, никога са не изглаждатъ изъ памятъ-та; човеци, пристарели вече уверяватъ ни, че първи-те имъ детински впечатления, са станали последни техни въспоминания.« *)

И тъй, нравственни-те навици са образуватъ въ това също време и толкова лесно, както и умственни-те навици. Всякой знае, че отъ придобити-те си навици въ зрелия възрастъ, може да са избави когато иска, но отъ придобити-те си навици въ детинство-то е токо-речи невъзможно: само може да са бори противъ техъ, но наклонностъ-та му къмъ техъ стои неизменна. Придобити-те въ детинство-то навици сѫ подобни на едно стъбло, което са е искривило въ начало, и може пакъ да са исправи о-време, но е невъзможно никакъ да са спре стремление-то му да дойде пакъ на първо-то си положение.

V.

Философи-те сѫ доказали справедливостъ-та на тая истина въ всякой случай:

»Това, което наричатъ човекъ, т. е. човекъ въ нравственна смисълъ, може да са образова въ десетогодишна-та възрастъ; ако дете-то не е порасло въ майчини-те си колени, то за него това е големо нещастие. Нищо неможе да замени майченото въспитание. Напълно можемъ да са уверимъ, че пороци-

*) *Ediction des mères de familles.*